

ХРИСТО ФОТЕВ
АХ, НАЙ-ПОДИР СВОБОДЕН...

chitanka.info

Ах, най-подир свободен, весел, лош.
До смърт реален — и правдоподобен.
На симфоничния оркестър — лека нощ.
О, лека нощ, мой въздух камертонен,
в най-краткия, луминесцентен час!
В най-есенния дъжд — и кристаличен —
ти чакаш автобус, мой контрабас,
докрай добър, усърден, симфоничен.
Роялт... Лека нощ. И реквием.
И ти, мой диригент със бюст гипсиран.
Целувам те по скръбния корем,
мой барабан опитомен —
дресиран.
И си излизам... Тръгвам из Бургас.
В пейзажа му от алкохол и вятър.
В беззвучния му въздух падам аз —
концерт на полунощен вентилатор.
От манекен на манекен, от бюст
на бюст, от дъжд на...
Ти тъгуваш.
Не чуваш ли как сричам наизуст
аз своя ритуал на съществуващ?
Аз съществувам с календарен старт.
По навик съм достъпен и пластичен.
На твоя поглед сребърния алт
е тъй далечен, казал бих
класичен.
Самотен съм... Обичах те, от шест
до девет те обичах аз... С ненавист
аз стъпвам връз блестящия ти шлейф —
връз тоя дъжд, по-остър от кипарис.
И пак целувам твоя мокър глас.
Как се усмихваш ти — мой малък намек
за смърт и сън, за смърт и сън в Бургас...

*Ти — мой заплакан и покорен навик.
Сбогом.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.